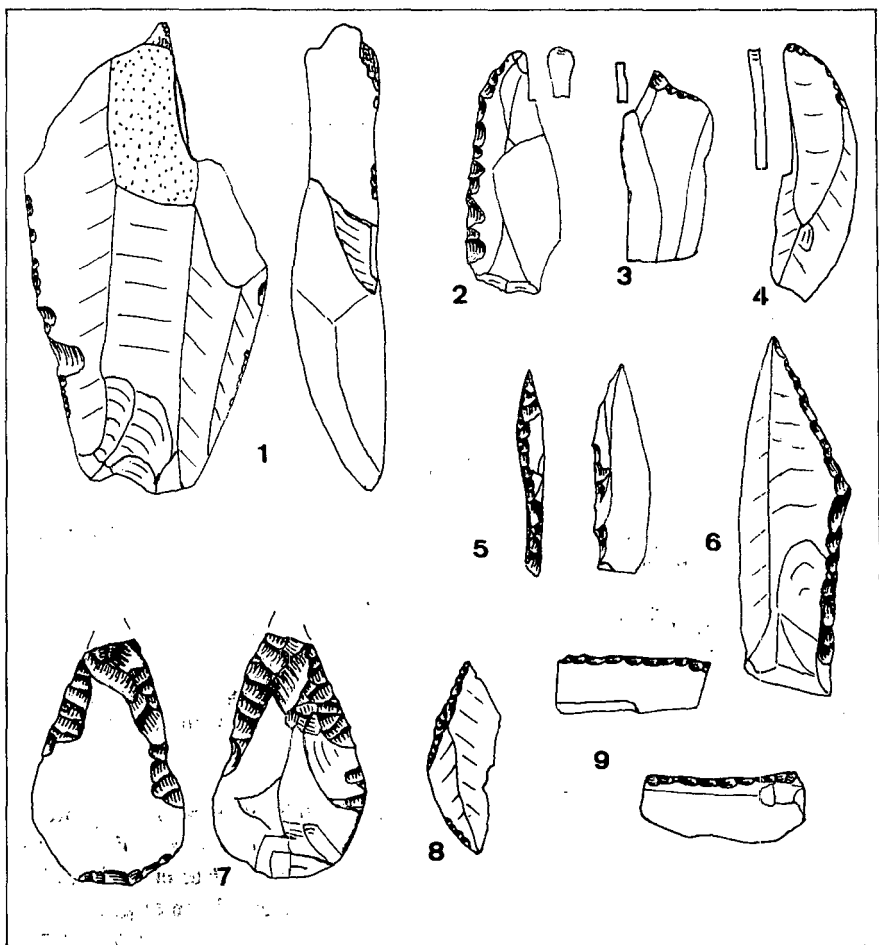

ARCHEOLOGISCHE SPROKKELINGEN

6. STEENTIJD TE MARIAHOUT

In de loop van vele jaren heeft de heer H. Verbakel uit Mariahout een groot aantal vuursteenresten uit prehistorische tijden aan de oppervlakte verzameld. Zij zijn afkomstig van een drietal vindplaatsen op de rand van een oud stuifgebied langs een van de talrijke vennen die vroeger tussen Sint-Oedenrode en Lieshout lagen, maar die nu alle ontgonnen zijn. Zijn collectie is indertijd door iemand meegenomen, om ze te laten zien aan het B. A. I. te Groningen, maar – zoals dat dikwijls gaat als men in goede trouw iets meegeeft – de collectie is sindsdien verdwenen en de heer Verbakel zit al meer dan 10 jaar tevergeefs op terugzending ervan te wachten. Hij heeft daarna op die vindplaatsen nog wat vuursteenmateriaal verzameld en toen met ons contact opgenomen. Bij een controle ter plaatse bleek, dat de vindplaatsen, die langs een oud karrespoor lagen, intussen vergraven waren. Er werd echter op de aangewezen

plekken nog wat vuursteen gevonden, voldoende om twee vindplaatsen op materiaal te kunnen localiseren. Dit was belangrijk, omdat de vuursteen van de verschillende vindplaatsen niet apart gehouden was, en er duidelijk twee groepen in naar voren kwamen: een laat-paleolithicum en het bekende Brabantse mesolithicum.

Op de tekening zijn de belangrijkste artefacten weergegeven. De nummers 1 t/m 6, resp. 4 stekers, een Tjongerspits en een zeer mooie Creswell-spits behoren duidelijk tot de Tjongergroep, zoals die ook op de westelijke Peelrand gevonden wordt. De nummers 7 t/m 9, een bladspits, een B-spits en twee klingen met steilbewerkte rug, waarbij ook nog een verbrande micro-schrabber behoort, moeten waarschijnlijk gerekend worden tot het mesolithicum. De nogal groot uitgevallen bladspits (7) zou zelfs het neolithicum niet misstaan, maar er waren verder in het materiaal geen aanduidingen te vinden die een neolithische afkomst konden bevestigen: Het belangrijkste van deze vondst lijkt ons, dat er opnieuw tussen de Dommel en de Aa, op de zuidrand van de Middenbrabantse Dekzandrug, een laat-paleolithische vindplaats gelocaliseerd kon worden.

p. WIRO HEESTERS